

Aquesta web utilitza 'cookies' pròpies i de tercers per oferir-te una millor experiència i servei. Al navegar o utilitzar els nostres serveis, acceptes l'ús que fem de les 'cookies'. De tota manera, pots canviar la configuració de 'cookies' en qualsevol moment.

Accepto [Més informació](#)

Comparador de Seguros

Ahorra hasta 500€ en seguros coche

CALCULAR >>

L'ESTAT DEL BENESTAR / L'ASSISTÈNCIA SOCIAL

La Generalitat rebaixa l'exigència d'atencions a les residències

El Govern pretén compensar així la gran irregularitat en els pagaments al sector

Psicòlegs i altres professionals alerten que la qualitat del servei es reduirà

ENVIA LA TEVA OPINIÓ

TONI SUST / Barcelona

DILLUNS, 27 DE GENER DEL 2014

En aquests temps de dificultats i retallades, no només els ciutadans en pateixen les conseqüències. Un dels sectors que ho passa més malament econòmicament és el de les residències geriàtriques. El ritme de pagaments per part de la Generalitat es va anar alterant a mesura que van anar augmentant les dificultats i es va fer més evident el buit a les arques autonòmiques. El sector es va cansar de denunciar-ho i va alertar del seu risc de desaparició. I el Govern català va trobar una via per alleujar aquesta situació: el novembre passat, va rebaixar l'exigència d'atencions perquè les residències gastin menys com una manera de compensar els impagaments, que segons la presidenta de la patronal ACRA, Cinta Pascual, pugen a 90 milions d'euros. Això ha provocat denúncies pel risc que els usuaris rebin un tracte pitjor.

Una àvia camina amb un caminador per les dependències de la residència on viu.

FERRAN NADEU

Per aquest pacte, es rebaixen les hores pactades d'atenció als ingressats amb dependència de grau II de 611 hores anuals a 577, i la que es presta als de grau III, el més alt, de 763 hores a 716. A cada resident amb dependència de grau II se li resten cinc hores anuals de treballador social, set d'educador social, set de psicòleg i 15 de fisioterapeuta. Els de grau III perden cinc hores de treballador social, vuit de terapeuta ocupacional, set d'educador social, set de psicòleg i 20 de fisioterapeuta.

UN PETIT PAS / Per Pascual, es tracta només d'un petit pas, un canvi «mínim» de paradigma per passar d'un model basat en les ràtios a un altre de centrat «en l'atenció a les persones». Això suposa que un centre compti amb serveis de professionals en funció de la seva necessitat real, i no de la previsió oficial, explica. Insisteix que l'usuari no ho notarà. De fet, tem que ni el sector no ho noti com una millora.

La presidenta d'ACRA subratlla que, per molt que es modifiquin les exigències, el model continua sent rígid. I avisa que això no compensarà el dany que per al seu sector suposa la paralització de les prestacions vinculades a residència, que eren decisives en molts casos com a ajuda perquè un ciutadà agafés plaça en un geriàtric. Pascual dona dues xifres: diu que hi ha 8.500 places que no s'ocupen per falta de diners per pagar-les i unes 17.500 persones en llista d'espera, tot i que la Generalitat considera que la xifra real, en el segon cas, és de menys de 10.000. La directora general de l'ICASS, Carmela Fortuny, que va tancar l'acord amb les residències, va afirmar divendres passat: «Parlem d'una racionalització que no afecta la qualitat del servei».

QUALITAT EN PERILL / José Luis Oreiro, psicòleg i membre del grup de treball de Gerontologia del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya, diu que no hi pot haver cap altra conseqüència que una rebaixa en la qualitat de l'atenció si es redueixen les hores d'activitat dels professionals: «Haurem de dedicar menys temps als usuaris. O centrar-nos en els que tenen les urgències més preemptòries». «Una residència és molt més que un recurs sanitari, és el domicili de les persones», afegeix. A més, tem que al final la rebaixa en l'exigència es vegi acompanyada per una retallada econòmica.

Oreiro recorda que no es parteix d'un sistema ideal, sinó d'«un model de mínims. Si es planteja una retallada, afectarà la qualitat. Això aboca a una tasca assistencial». I opina que si s'aprofundeix en aquesta reforma el futur és clar: «Ens aboquen a una taca assistencial». El seu consol: «Algunes residències no aplicaran l'acord. No és obligatori».

TEMES

[Envia'ns el teu testimoni](#)